

Прилог бр. 2.**НАУЧНО–НАСТАВНОМ/УМЈЕТНИЧКО-НАУЧНО-НАСТАВНОМ ВИЈЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА ПАЛЕ
СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ**

Предмет: Извјештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у академско звање **ванредни професор**, ужа научна област **Специфичне књижевности (Србистика)**

Одлуком Научно-наставног вијећа Филозофског факултета, Универзитета у Источном Сарајеву бр. 2791/22, на 304. сједници, одржаној 6. децембра 2022. године, именовани смо у Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја по конкурсу, објављеном у дневном листу „Глас Српске“ 9. новембра 2022. године, за избор у академско звање **ванредног професора или доцента**, ужа научна/умјетничка **Специфичне књижевности (Србистика)**.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Састав комисије¹ са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив научне области, научног поља и уже научне/умјетничке области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. проф. др Ранко Поповић, редовни професор, председник
Научна област: Хуманистичке науке
Научно поље: Језици и књижевности
Ужа научна област: Специфичне књижевности (Србистика)
Датум избора у звање: 27. 10. 2016.
Универзитет у Бањој Луци
Филолошки факултет

2. проф. др Слободан Владушић, редовни професор, члан
Научна област: Наука о књижевности
Научно поље: Филолошке науке
Ужа научна област: Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности
Датум избора у звање: 6. 11. 2019. године
Универзитет у Новом Саду
Филозофски факултет

3. проф. др Саша Кнежевић, редовни професор, члан
Научна област: Хуманистичке науке
Научно поље: Језици и књижевности
Ужа научна област: Специфичне књижевности (Србистика)
Датум избора у звање: 1. 3. 2019. године

¹ Комисија се састоји од најмање три наставника из научног поља, од којих је најмање један из уже научне/умјетничке за коју се бира кандидат. Најмање један члан комисије не може бити у радном односу на Универзитету у Источном Сарајеву, односно мора бити у радном односу на другој високошколској установи. Чланови комисије морају бити у истом или вишем звању од звања у које се кандидат бира и не могу бити у сродству са кандидатом.

Универзитет у Источном Сарајеву
Филозофски факултет

На претходно наведени конкурс пријавио се **један (1)** кандидат:

1. др Жељка (Вукашин) Пржуљ².

На основу прегледа конкурсне документације, а поштујући Закон о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20), Правилник о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број: 2/22), Статут Универзитета у Источном Сарајеву и Правилник о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за писање извјештаја о пријављеним кандидатима за изборе у звања, Научно-наставном/Умјетничко-научно-наставном вијећу Филозофског факултета/академије и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси сљедећи извјештај на даље одлучивање:

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ
Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке
Одлука бр: 01-С-347-ХЛП/22, Сенат Универзитета у Источном Сарајеву, од 1.11.2022.
Дневни лист, датум објаве конкурса
„Глас Српске“, 9. новембар 2022. године
Број кандидата који се бира
Један (1)
Звање и назив уже научне/умјетничке области, уже образовне области за коју је конкурс расписан,
Ванредни професор или доцент, за ужу научну област Специфичне књижевности (Србистика).
Број пријављених кандидата
Један (1)

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА
ПРВИ КАНДИДАТ
1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
Име (име једног родитеља) и презиме
Жељка (Вукашин) Пржуљ
Датум и мјесто рођења
1. септембар 1984, Сарајево – Центар, БиХ
Установе у којима је кандидат био запослен
Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале (од 15. 5. 2008. године до данас)
Звања/радна мјеста
1. Асистент од 5/2008 – 9/2012;

² Навести све пријављене кандидате (име, име једног родитеља, презиме).

2. Виши асистент од 9/2012 – 4/2018; 3. Доцент од 4/2018. до данас.
Научна област
<i>Хуманистичке науке, Специфичне књижевности (Србистика)</i>
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима
Матице српске Нови Сад, Друштва чланова Матице српске у Републици Српској, Друштва наставника српског језика и књижевности Републике Српске, Удружења књижевника Републике Српске.
2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА
Основне студије/студије првог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Филозофски факултет Пале, 2003–2007.
Назив студијског програма, излазног модула
Српски језик и српска књижевност
Просјечна оцјена током студија ³ , стечени академски назив
Дипломирани професор српског језика и српске књижевности 9,78
Постдипломске студије/студије другог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Филозофски факултет Пале, 2008–2012.
Назив студијског програма, излазног модула
Методолошки аспекти изучавања књижевности (Књижевност)
Просјечна оцјена током студија, стечени академски назив
Магистар књижевноисторијских наука (10,00)
Наслов магистарског /мастер рада
„Књижевне идеје и погледи Станислава Винавера у дјелу <i>Заноси и пркоси Лазе Костића</i> “
Ужа научна/умјетничка област
Специфичне књижевности (Србистика)
Докторат/студије трећег циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка (датум пријаве и одбране дисертације)
Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 1. 7. 2013 – 28. 10. 2017.
Наслов докторске дисертације
„Поетика и књижевноисторијска контекстуализација романа Бранка Ћопића“
Ужа научна област
Специфичне књижевности (Србистика)
Претходни избори у звања (институција, звање и период)
1. ⁴ Асистент, Филозофски факултет УУИС, од 2008–2012; 2. Виши асистент, Филозофски факултет УУИС, од 2012–2018; 3. Доцент, Филозофски факултет УУИС, од 2018. до данас.
3. НАУЧНА/УМЈЕТНИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА
Радови прије првог и/или посљедњег избора/реизбора

³ Просјечна оцјена током основних студија и студија првог и другог циклуса наводи се за кандидате који се бирају у звање асистента и вишег асистента.

⁴ Навести све претходне изборе у звања.

1. **Жељка, Панцић**, „Прича о Стрезу“, *Зборник Матице српске за славистику*, бр. 70, 2006, Нови Сад: Република Србија, 45–55; YU ISSN 0352-5007;
2. **Жељка Пржуљ**, „Поетичка начела Станислава Винавера у контексту европске авангарде (збирка пјесама Мјећа – 1911. године), *Наука и идентитет*, Филолошке науке: зборник радова са Научног скупа, књига 6, том 1, 2012, Пале: Република Српска, 473–483; ISBN 978-99938-47-42-7;
3. **Жељка Пржуљ**, „Винаверово схватање пјесничке традиције“, *Филологија и универзитет*: зборник са научног скупа, бр. 1, Филозофски факултет, 2012, Ниш: Република Србија, 488–496; ISBN 978-86-7379-263-7;
4. **Жељка Пржуљ**, „Винаверов однос према стваралачком чину“, *Савремена проучавања језика и књижевност IV/2* (Зборник радова са IV научног скупа младих филолога Србије), ФИЛУМ, 2013, Крагујевац: Република Србија, 261–271; ISBN 978-86-85991-51-6;
5. **Жељка Пржуљ**, „Винаверов однос према књижевној критици“, *Филолог*: часопис за језик, књижевност и културу, Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци V/2012, Бања Лука: Република Српска, 58–66, ISSN 1986-5864.
6. **Жељка Пржуљ**, „Ратна поезија Ђорђа Сладоја“, едиција *Значај српског језика и књижевности за очување идентитета Републике Српске I*, Филозофски факултет Пале: 2012, Република Српска, 197–211, ISBN 978-99938-47-46-5;
7. **Жељка Пржуљ**, „Хронотоп у роману *Сила* Бранка Брђанина Бајовића“, *Радови Филозофског факултета у Источном Сарајеву*, бр. 14/1, 2012, Пале: Република Српска, 245–253, ISSN 1512-5858;
8. **Жељка Пржуљ**, Маријана Радовић, „Дјело Иве Андрића као подтекст у роману *Сила* Бранка Брђанина Бајовића“, зборник радова са научног скупа Иво Андрић у контексту балканских књижевности (*Иво Андрић и балканското историческо битие*), Научни трудове, том 50, кн. 1, сб. Б, Универзитет Пајсије хиландарски, 2012, Пловдив: Бугарска, 190–203, ISSN 0861-0029;
9. **Жељка Пржуљ**, „Винаверов однос према Вуковој реформи и редакцијама српског језика“, *Наука и традиција*: зборник радова са научног скупа, књига 7, том 1, 2013, Пале: Република Српска, 601–609, ISBN 978-99938-47-51-9;
10. **Жељка Пржуљ**, „Архетипски мотиви и хронотоп у роману *Осма офанзива* Бранка Ћопића“, *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске II: Књижевни класици Републике Српске: Кочић и Ћопић*, Филозофски факултет, 2013, Пале: Република Српска, 319–339, ISBN 978-99938-47-53-5;
11. **Жељка Пржуљ**, Маријана Радовић, „Живи палимпсести у савременој српској књижевности (на примјеру поетског и прозног стваралаштва Бранка Брђанина Бајовића)“, *Језици и културе у времену и простору 2*: тематски зборник, Филозофски факултет у Новом Саду, 2013, Нови Сад: Република Србија, 281–290, ISBN 978-86-6065-178-7;
12. **Жељка Пржуљ**, „Наративна стратегија у роману *Босански џелат* Ранка Рисојевића“, *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске III: Слика Босне и Херцеговине у дјелима савремених писаца Републике Српске*, Филозофски факултет, 2014, Пале: Република Српска, 257–273, ISBN 978-99938-63-2-;
13. **Жељка Пржуљ**, „О рецепцији другог издања Винаверове књиге *Заноси и пркоси Лазе Костића* и релацији између ова два писца“, *Прилози настави српског језика и књижевности*, III/1-2, Друштво наставника српског језика и књижевности, 2015, Бања Лука: Република Српска, стр. 63-75, ISSN 2303-4793;
14. **Жељка Пржуљ**, „Ћопићева потреба за идентитетом“, *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске: Будућност српског језика и књижевности у Републици Српској и процеси (дез)интеграција*, Филозофски факултет,

2015, Пале: Република Српска, 297–315, ISBN 978-99938-73-1;

15. **Жељка Пржуљ**, „Ћопићев Пролом – лице и(ли) наличје револуције“, *О Бранку Ћопићу*: зборник радова са научног скупа, уредник: Александра Вранеш, Андрићев институт, 2016, Вишеград: Република Српска, 137–153, ISBN 978-99976-21-07-8;
16. **Жељка Пржуљ**, „Поетика простора у роману Пролом Бранка Ћопића“, *Ћопићево стољеће*: зборник радова поводом стогодишњице рођења, главни уредник: академик Рајко Кузмановић, АНУРС, 2016, Бања Лука: Република Српска, 81–97, ISBN 978-99938-21-77-9;
17. **Жељка Пржуљ**, „Женски ликови у роману *Осма офанзива* Бранка Ћопића“, зборник са научног скупа *Наука и стварност*, Филозофски факултет, 2017, Пале: Република Српска, 515–523, ISSN 2490-4074.

Радови послје последњег избора/реизбора⁵

1. **Жељка Пржуљ**, „Милош Н. Ђурић и Бранко Ћопић – контакти и подстицаји“, *Наука и савремени универзитет*: Језик и књижевност у глобалном друштву, 2017, Филозофски факултет, Ниш: Република Србија, 201–213, ISBN 978-86-7379-463-1;

У раду је изнесена хипотеза о могућим утицајима филозофских погледа Милоша Н. Ђурића на Ћопићеву поетику, нарочито оних које је изложио у књизи *Филозофија панхуманизма: један покушај нове југословенске синтагме* (1922). Хипотеза је поткријељена подсећањем на директни контакт Ћопића и Ђурића који му је био професор етике; анализом особених Ћопићевих поетичких елемената који се понајвише тичу хронотопа дјетињства и завичаја, мотива који га повезују са видовданском, косовском етиком итд. Супротно неутемељеним и естетички неадекватним ставовима о Ћопићу као народном писцу у смислу идеолошког и комунистичког, у раду је показано да је Ћопићева слика свијета, не само у приповијеткама већ и у романима, ближа и више се пресликава у Ђурићевој филозофији панхуманизма, него и у поетици реализма и социјалној литератури, а нарочито комунистичкој идеологији.

2. **Жељка Пржуљ**, „Подземни токови традиције у приповједачком дјелу Бранка Ћопића“, *Савремена српска фолклористика 4*: зборник радова, Удружење фолклориста Србије, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, 2017, Београд: Република Србија, 151–169, ISBN 978-86-7301-105-9;

У овој раду приповједачки поступак Бранка Ћопића сагледан је и анализиран у контексту преобликовања специфичних митских модела као и представа из српске усмене традиције на основу анализе лика Годора Бокана из романа *Пролом*. Густа симболика која је евидентна у Годоровом имену, његовим особинама и реакцијама које одговарају архетипским, уоквирени су идиличним хронотопом и активирани поступком илузије усменог приповиједања. Крајња функција тих токова традиције који су свјесно гурнути у други план јесте идеолошка критика друштвених прилика у којима се Ћопић нашао педесетих година 20. вијека, што показује његов изузетни приповједачки дар мјерљив синтагмом „певач прича“.

3. Маријана Митрић, **Жељка Пржуљ**, „Дјело Иве Андрића као подтекст у роману Сила Бранка Брђанина Бајовића“, *Српска проза данас, Књижевна дјела Бранка Брђанина Бајовића/ Ћоровићеве сусрети*, Српско просвјетно и културно друштво Просвјета, 2018, Билећа: Република Српска, 140–154, ISBN 978-99938-90-48-5;

Роман *Сила: Пут у завичај* савременог српског писца и лауреата Ћоровићеве награде, Бранка Брђанина Бајовића, многоструким је везама умрежен у српску књижевну и ширу културолошку традицију. У овом раду су анализирана два типа интертекстуалних веза овог

⁵ Навести кратак приказ радова и књига (научних књига, монографија или универзитетских уџбеника) релевантних за избор кандидата у академско звање.

дјела са Андрићевим – експлицитне и имплицитне. Свеprisутни дијалог са Андрићем представља једну од доминантних и најзначајнијих црта овога романа и Брђанинове поетике.

- 4. Жељка Пржуљ**, „Ћопићеви дошљаци“, *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске V: Српски језик и књижевност у БиХ и Србији*, Филозофски факултет, 2019, Пале: Република Српска, 257–273, ISBN 978-99976-45-04-3;

Корпус овога рада јесу романи Бранка Ћопића са послеријатном тематиком, *Не тузуј бронзана стражо* (1958) и *Осма офанзива* (1964). Пошто се радња ових романа већим дијелом одвија на простору Војводине и Београда, односно на подручјима на која се доселио велики број Крајишника након Другог свјетског рата, у раду је предочено на који начин је ова – „осма офанзива“ – утицала на промјену у свим сферама живота ових људи, њихове карактере и резонувања, сагледавајући их кроз призму доминантних мотива и организације хронотопа у романима.

- 5. Жељка Пржуљ**, „Кратка проза Горана Петровића“, *Књижевно стваралаштво Горана Петровића*, Андрићград: Андрићев институт, 2020, 79–103, ISBN 978-99976-21-63-4

У раду је анализиран избор кратке прозе *Све што знам о времену* (2003), Горана Петровића, првенствено са структурне и тематско-мотивске стране. Поетичка обиљежја поменутог избора сагледана су у контексту постмодернистичке поетике, с једне стране, и пишчеве цјелокупне поетике и слике свијета, с друге стране. Посебна пажња посвећена је проучавању релација између функције и значења жанра приповијетке и жанра романа у његовом стваралаштву. Када је у питању тематско-мотивски сегмент у раду се анализирају мотиви као што су мушкатла, матица, као и Петровићево третирање феномена времена и историје.

- 6. Жељка Пржуљ**, „Град и идентитет у романима Драгана Тепавчевића и Бранка Брђанина Бајовића“, *Значај српског језика и књижевности за очување идентитета Републике Српске VI: Насеља у дјелима српских писаца*, Пале: Филозофски факултет, 2020, ISBN 978-99976-45-14-2

У раду су анализирани романи *Сила* Бранка Брђанина Бајовића и *Град за незбринуту дјецу* Драгана Тепавчевића, одабрани на основу тога што оба писца тематизују снажну зависност личног идентитета појединца од мјеста рођења и младости. Специфичност мјеста рођења додатно је појачана феноменом града Сарајева, његовом историјом коју обиљежавају турски и аустријски период, два свјетска и грађански рат концем двадесетог вијека. Показано је да су ова дјела репрезентативни примјери који показују како језик и књижевност утичу на корелацију између *сјећања* и *памћења*. Указивање на функцију и значај хронотопа града на индивидуални идентитет урађено је анализирањем ликова Ћамила Џемала алиас Самсона Поароа и Родољуба Романовца Јосимовића из *Силе*, као и Дамира Филиповића из *Града за незбринуту дјецу*.

- 7. Жељка Пржуљ**, „Тешић у огледалу Станислава Винавера“, *Авангарда и коментари: међународни научни зборник радова у част проф. др Гојка Тешића*, Београд: Институт за књижевност и уметност, 2021, 105–109; ISBN 978-86-7095-285-0;

У овоме мемоарско-есејистичком тексту, релација Гојко Тешић – Станислав Винавер посматраћена је у симболичком смислу одраза у огледалу, при чему је под огледалом подразумијеван идејни пролаз између два свијета – винаверовски речено – мембрану која дифузно шаље енергију и снагу Тешићу до стања ентропије, или уређености система. Односно, Винаверова цјеложивотна борба са „злим волшебницима“ у српској књижевности и култури окончана је, док је Тешић, наслиједивши је од њега, наставио несмањеним интентом до потпуног успјеха, реактивирања „утулене баштине“ српске авангарде, чиме се самјерава његов огроман допринос српској науци о књижевности.

8. Жељка Пржуљ, Маријана Митрић, „Субверзивност наративног поступка у роману *Гордо посртање* Војислава Лубарде“, *Serbian Studies Research*, Vol. 11, No. 1, Нови Сад: НУРСС, 2020, 199–213, ISSN 2217-5210;

Ауторке се у раду баве релацијом између историјског наратива, који је послужио за мотивисање радње романа *Гордо посртање*, и психолошке карактеризације ликова. Дјело је сагледано и у свјетлу друштвеног тренутка у коме се појавило, а који је знаку друштвено-политичког скандала изазваног објављивањем једног његовог дијела у часопису „Живот“ 1969. године. Прогон коме је Војислав Лубарда био изложен због свог дјела, представља показатељ статуса књижевности као умјетности и самих стваралаца у тадашњем друштву, односно статуса основног феномена на коме би једна умјетност требала бити заснована, а то је аутономност стваралачког чина. Главна хипотеза на којој је рад заснован јесте да је о субверзивности *Гордог посртања*, за коју је Лубарда оптужен и изложен огромним притисцима различите врсте, оправдано говорити једино на нивоу портретисања ликова датих у тренуцима психолошких ломова заснованих на разочарању у идеолошке, у основи утопијске, идеје којима су подредили и свој живот, и самим тим га и прокоцкали. Криза идентитета коју никада не превазиђу, него је живе, слика је апсурдности борбе историјских побједника, што је у потпуној супротности пропагираним идеолошким идејама. Сагледан на такав начин, Лубардин наративни поступак јесте субверзиван, али мјеродаван.

9. Жељка Пржуљ, „Књижевност Републике Српске у канону српске књижевности“, *Интеркатедарска србистичка конференција, Канон српске књижевности: зборник радова*, Београд: Завод за унапређивање образовања и васпитања, 2022, 297–309, ISBN 978-86-87137-84-4.

Ауторка се у раду бави питањем угрожености српског језика и књижевности на простору Босне и Херцеговине, због све присутније, још од аустроугарских времена баштињене, идеје о „земаљском језику“. С тим у вези скреће пажњу на потребу канонизације српске књижевности која настаје на овом простору и реканонизацију српске књижевности уопште. Ови процеси су пресудни у очувању националног идентитета Срба Западно од Дрине, али и у јачању и реинтегрисању веза расутог српског народа и у хомогенизацији културе. Наведени су прегледи неких од незаобилазних аутора и њихових дјела књижевности Републике Српске у свим књижевним родовима, који би могли и требали наћи мјесто у наставним програмима српског језика и књижевности у основним и средњим школама и Републике Српске и Републике Србије. Наглашен је нарочит значај система књижевности за дјецу и младе и освјежавања програма управо дјелима савремених аутора овога опредјељења.

Научна монографија:

1. Жељка Пржуљ, *Комешаји и укритаји Станислава Винавера: књижевне идеје и погледи Станислава Винавера*, Фондација „Станислав Винавер“, 2019, Шабац, Република Србија, ISBN 978-86-6050-008-5

Студија Жељке Пржуљ под насловом *Комешаји и укритаји: књижевне идеје и погледи Станислава Винавера* организована је у пет основних поглавља: Уводна разматрања, Заноси и пркоси Лазе Костића, Књижевне идеје и погледи Станислава Винавера, Винаверово схватање говорне мелодије, Винаверово схватање пјесничке традиције и Умјесто закључка. Након ових поглавља, која су за основни циљ имала анализу и синтезу поезике овога писца, као Прилог додато је сродно истраживање, само примијењено на мањем узорку Винаверовог књижевног дјела: Поетичка начела Станислава Винавера у контексту европске авангарде (збирка пјесама *Мјећа* – 1911). На крају студије дата је Библиографија радова у којој су обухваћени Извори

(Монографске публикације, Прилози у периодици) и Литература (Прилози у периодици, Монографске публикације, Теоријска литература и рјечници, Зборници и антологије, Посебна издања, Прилози у књигама и периодици).

Прво потпоглавље у Уводним разматрањима говори О статусу Винаверовог дјела у српској науци о књижевности, а његов основни циљ јесте да контекстира студију *Заноси и пркоси Лазе Костића*, као специфичну Винаверову синтетичку поезију, у одговарајуће друштвено-историјске и књижевно-културне оквире. Истичући Винавера као досљедног модернисту од првог објављеног дјела, збирке пјесма *Мјећа* (1911) до посљедњег које је и основни корпус ове студије, методолошки прегледно најављени су феномени његове поезике и основне хипотезе којима ће се ауторка бавити у наредним поглављима.

Друго, тродијелно поглавље (Приказ књиге *Заноси и пркоси Лазе Костића*, Рецепција другог издања књиге *Заноси и пркоси Лазе Костића*, Релација Лаза Костић – Станислав Винавер) у основи представља образложење избора теме и њене научне одбране. Ријеч је, наиме, о једној од најнеобичнијих књига у историји српске критике и есејистике, дјелу које је Винавер писао током читавог свог зрелог стваралачког периода и у које је уградио своја велика и разнолика знања, као и укупно своје разумијевање књижевности, поготово токова српске књижевности и историјата идеја на којима се конституисала свјетска књижевност. Изразито обимна и композиционо веома разуђена, Винаверова књига превазилази форму монографског дјела о Лази Костићу, како је најчешће одређивана, и залази у многе друге области, митологију, проблеме српске културе и државности, историјат развоја српског књижевног језика, проблеме говорне мелодије, преглед најважнијих естетичких теорија итд. Кандидаткиња је сагледала ту унутрашњу разноврсност, па и неријетке контрадикторности, усмјеривши се на сагледавање основних Винаверових књижевних погледа, кад је у питању традиционално наслеђе, као и основних књижевних идеја, које заправо представљају његову визију развоја српске књижевности. Сродност стваралачких појава Лазе Костића и Станислава Винавера сагледана је као важан унутрашњи чинилац конституисања српског књижевног модернизма у времену од готово пола вијека.

Наредно, четврто поглавље, представља централну истраживачку цјелину, насловљену као Књижевне идеје и погледи Станислава Винавера, која је додатно, ради прегледности, разрађена у поглављима Винаверово схватање књижевног језика, Винаверово схватање говорне мелодије и Винаверово схватање пјесничке традиције. Прва група Винаверових књижевних идеја и погледа разврстана је у три потпоглавља: Винаверова визија новог књижевног језика; Винаверов став према Вуковој реформи и редакцијама српског језика и Винавер о превођењу. Кандидаткиња запажа да „Винавер није схватао језик као крути систем граматичких правила, већ више као живо биће које се мијења и које никад нема конкретан и сталан облик“, а „језик је проучавао прије свега кроз његову говорну, мелодијску суштину, која је за њега представљала отварање свих других његових питања и проблема“ (50). Трагом Бергсонових идеја, Винавер је непрестано био заокупљен питањем способности језика да оствари унутрашњу динамику и апстракцију, које су узрочно-посљедично условљене. Те двије вредности језика Винавер види као неизбјежан предуслов књижевности за какву се залаже, књижевности експресионистичког типа која би била способна да артикулише тежње и импulsе новог доба. Поготово је за поезију Винавер тражио језик који много више тежи чистим музичким квалитетима него што се задовољава логичким конструкцијама; отуда његов захтјев за надграматиком и стално понављани захтјев да се стари књижевни језик вуковског типа мора мијењати по моделу урбаног београдског говора, изнутра динамизованог. Винавер је припадао оним знацима српског књижевног језика који су добро познавали и старо, средњовјековно наслеђе, и он је с много аргумената указивао на негативну страну Вукове језичке реформе, прије свега у области пјесништва. Заправо, Винавер је имао поштовања за Вукова прегнућа,

али „Вукову реформу српскога језика сагледао је и приказао као сложену појаву која је укључивала и политичке интересе. Осим националног сједињења и активирања запретаног фолклорног блага као позитивног исхода, имала је дубоке последице по српску културу, са чијим се рецидивима борила управо генерација међуратних модерниста, па и послеријатних“ (64). Винаверова визија новог књижевног језика, као суштински урбаног језика, представља „укрштај онога што је интуитивно, што ослобађа стихију и ствара музику, и онога што је у суштини класично (исконски српско) са чврстим вјековним темељима, а таман толико преображено животним актуелностима да се може посматрати као остварење његове надграматике и надјезика“ (58).

Под појмом говорне мелодије Винавер разумијева ону унутрашњу, живу силу језика, коју поезија само једним дијелом преузима из природне основе језика, а много више самостално остварује као један од својих најважнијих задатака. То је уједно и најважнији елемент његове визије новог књижевног језика, који се почетно обезбјеђује удаљавањем од дијалекатске базе српског језика и приближавањем урбаној подлози језика. Одлучно се супротстављао Скерлићевом концепту упућивања српске писмености у правцу француске логичке синтаксе, као што је стално инсистирао да се трохејска интонација српске говорне мелодије, поготово оне поетске, безусловно замијени јамбском. Костић му је у том настојању био узор на кога се стално позивао, а са своје стране Винавер је тај циљ штедро подржавао својим преводима свјетске књижевне класике и сталним упућивањем српске драме и позоришта према том јамбском типу израза. Винавер је аналитички посебно убједљив кад говорну мелодију објашњава на подлози појединих карактеристичних стилских поступака.

Колико по схватању природе и сврхе стваралачког чина, Костић је Винаверу био близак и као поетички опонент идејама Светозара Марковића, али и Богдана Поповића и Јована Скерлића. Кандидаткиња о томе детаљно пише у поглављу под насловом Винаверово схватање пјесничке традиције, које је састављено од четири потпоглавља: Винаверов однос према стваралачком чину; Винаверов однос према критици (Јован Скерлић и Богдан Поповић); Винаверов поглед на књижевне идеје Светозара Марковића и поезику реализма; Винавер о полемици. Кандидаткиња је с правом издвојила посебно потпоглавље о полемици, будући да јој и Винавер посвећује велику пажњу у монографији о Костићу. Винавер је с пажњом пратио књижевне полемике Костићевог времена, сматрајући да је тај специфични облик књижевног израза знатно допринио унапређењу српског књижевног језика, уносећи у њега „неслућено сочне народске изразе и обрте“ (131). Осим тога, и сам је био изузетан полемичар који је бритком ријечју и свијешћу о важности сукобљавања ставова знатно обогатио полемички контекст српске међуратне књижевности.

У поглављу Умјесто закључка рада Жељка Пржуљ је направила кратку рекапитулацију прегледа основних Винаверових књижевних идеја и погледа у студији *Заноси и пркоси Лазе Костића*, те подсјетила на главне правце свог истраживања, Винаверово виђење српске књижевне традиције и контекст међуратне српске књижевности, с нагласком на авангардним кретањима и Винаверовом улогом у тим кретањима.

Основни циљ ове научне студије био је да се систематизују књижевне идеје и погледи Станислава Винавера изложени првенствено у студији *Заноси и пркоси Лазе Костића*, али и у још неким од најважнијих његових критичко-есејистичких и манифестних текстова. Побочни циљеви рада били су освјетљење Винаверовог разумијевања српске књижевне традиције, те његове улоге у контексту српске међуратне књижевне авангарде. Сви ти циљеви су у основи постигнути, а систематизовање Винаверових књижевних идеја и погледа остварено на тешком материјалу једне по много чему необичне књиге, може се сматрати пионирским послом у српској науци о књижевности. Треба напоменути да ова проблематика није могла бити савладана само на материјалу који пружа књига *Заноси и пркоси Лазе Костића* и да се морао

упознати безмало цјелокупан Винаверов критичко-есејистички опус. Истраживање је проведено по свим академским узусима и методолошки досљедно, уз коришћење обимне и релевантне литературе, а студија је композиционо прегледна и језичко-стилски коректна.

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Образовна дјелатност прије првог и/или /последњег избора/реизбора

Као асистент и виши асистент за ужу научну област Специфичне књижевности (Српска књижевности), Жељка Пржуљ је изводила вјежбе на Студијском програму за српски језик и књижевност од 2008. године, на предметима: Новија српска књижевност (18. вијек), Српска књижевност романтизма, Српска књижевност реализма, Књижевност и историја, Српска књижевност 20. вијека (проза), Српска књижевност 20. вијека (поезија), Постмодерна српска књижевност те сличним предметима на Студијском програму за руски и српски језик и књижевност, Студијском програму за општу књижевност и библиотекарство и Студијском програму за општу књижевност и театрологију.

Образовна дјелатност после последњег избора/реизбора

Навести све активности (уџбеници и друге образовне публикације, предмети на којима је кандидат ангажован, гостујућа настава, резултате анкете⁶, менторство⁷)

Ангажовање у настави:

Као доцент за ужу научну област Специфичне књижевности (Србистика), Жељка Пржуљ је изводила предавања и вјежбе на првом циклусу Студијском програму за српски језик и књижевност на предметима: Српска књижевност реализма, Књижевност и историја, Српска књижевност 20. вијека (проза), Српска књижевност 20. вијека (поезија), Постмодерна српска књижевност те сличним предметима на Студијском програму за руски и српски језик и књижевности, Студијском програму за општу књижевност и библиотекарство и Студијском програму за општу књижевност и театрологију. Такође, ангажована је на другом циклусу студија на предмету Књижевност у савременим теоријама и на докторским студијама Филологије на предметима Наратологија, Авангардна књижевност и Критика и књижевност.

Чланства у комисијама за оцјену и одбрану (мастер и магистарских радова, докторских дисертација, избора у звање):

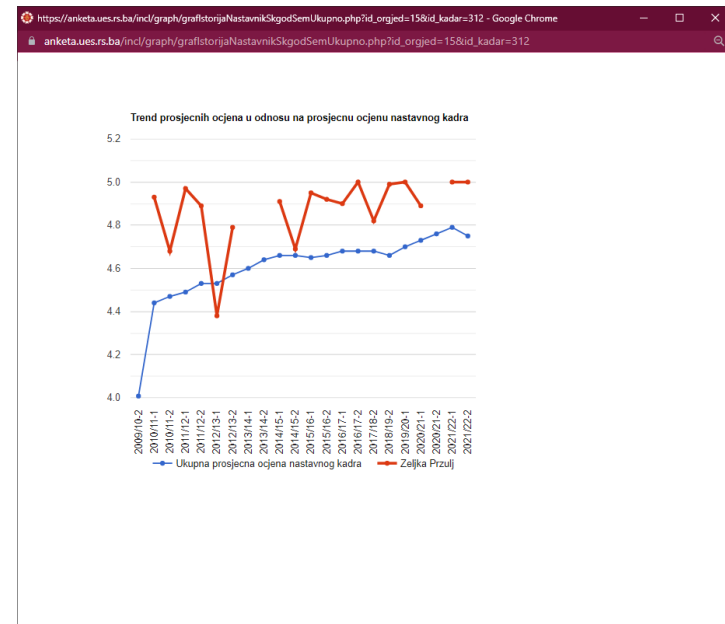
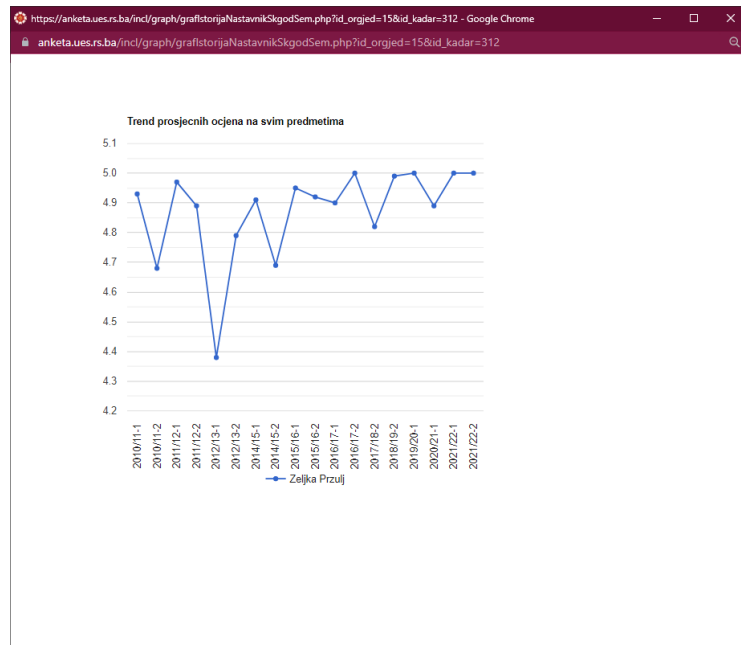
1. (мастер) Мирослава Мијатовић, „Структурне и поетичке разлике *Житија Светог Симеона* Светог Саве и Стефана Првовенчаног“, одлука број: 2454/18, одбрањен 27. 9. 2018;
2. (мастер) Биљана Лопатић, „Српска усмена трдиција Бирча“, одлука број: 1743/19, одбрањен 4. 7. 2019;
3. Даниела Миловановић, „Интерпретација драме *Ожалошћена породица* Бранислава Нушића у настави књижевности“, одлука број: 1744/19, одбрањен 9. 7. 2019;
4. (мастер) Анђела Плакаловић, „Постфолклорне митолошке парадигме у прози

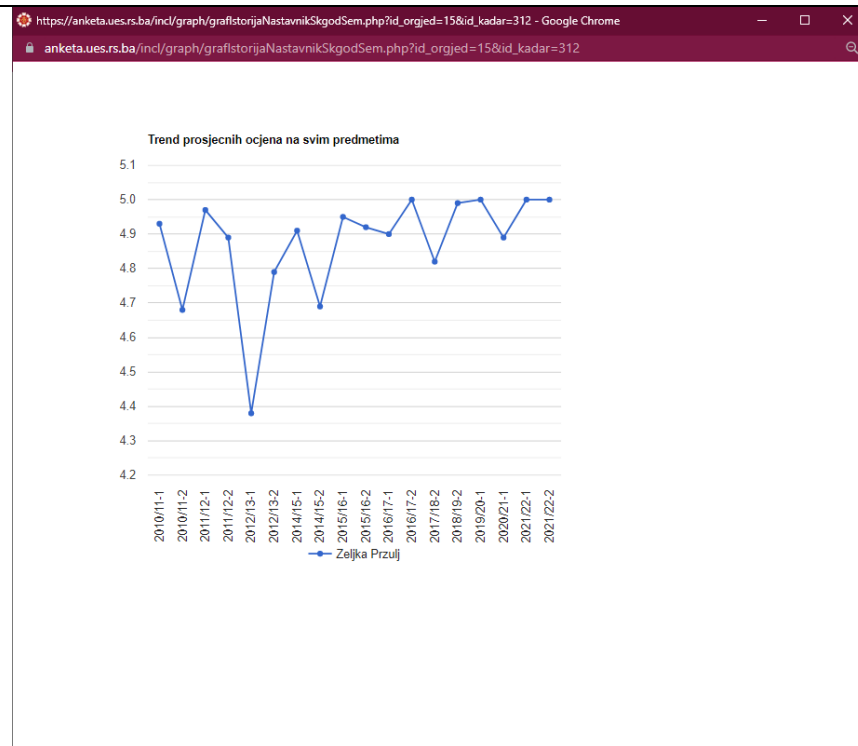
⁶ Као доказ о резултатима студентске анкете кандидат прилаже сопствене оцјене штапане из базе.

⁷ Уколико постоје менторства (магистарски/мастер рад или докторска дисертација) навести име и презиме кандидата, факултет, ужу научну област рада.

- Владимира Кецмановића“, одлука број: 2169/19, одбрањен 24. 7. 2019;
5. (мастер) Јелена Жерајић, „Наративни слојеви у роману *Судбина и коментари* Радослава Петковића“, одлука број: 2168/19, одбрањен 9. 9. 2019;
 6. (мастер) Мирјана Ђоговић, „Савремени методички поступци у тумачењу романа *Сеобе* Милоша Црњанског“, одлука број: 2668/19, одбрањен 14. 10. 2019;
 7. (мастер) Јелена Митрић, „Етнографски елементи у прози Милована Глишића“, одлука број: 559/20, одбрањен 24. 7. 2020;
 8. (магистарски) Дарка Деретић, „Књижевни поступак у романима Радослава Братића“, одлука број: 1068/20; одбрањен 28. 8. 2020;
 9. (мастер) Јелена Марковић, „Психологизација ликова у романима *Горски цар* Светолика Ранковића и *Нечиста крв* Борисава Станковића“, одлука број: 1494/20, одбрањен 28. 8. 2020;
 10. (мастер) Маја Дакић, „Кочићеви часописи“, одлука број: 1749/20, одбрањен 26. 10. 2020;
 11. (мастер) Слајана Клепић, „Примјена истраживачких задатака у обради приповједака *Ветар* и *Швабица* Лазе Лазаревића“, одлука број: 2575/2020, одбрањен 24. 11. 2020;
 12. (мастер) Зорица Пенић, „Флорална симболика у Андрићевим приповијеткама“, одлука број: 1428/21, одбрањен 22. 7. 2021;
 13. (докторска дисертација) Сузана Бунчић, „Поетика прозе Мома Капора“, одлука број: 1417/21, одбрањена 19. 11, 2021;
 14. (докторска дисертација) Валентина Вукмировић Стефановић, „Петика прозног писма Слободана Селенића“, одлука број: 1018/22, одбрањен 23. 9. 2022;
 15. (мастер) Марина Соковић, „Елементи усмене традиције у дјелу Марка Миљанова“, одлука број: 2798/21, одбрањен 30. 12. 2021;
 16. (избор у звање) Члан комисије за подношење извјештаја за избор у звање доцента, одлука број: 01-157, 17. 2. 2022;
 17. (мастер) Дијана Стјепановић, „Митолошка потка прозе Горана Петровића“, одлука број: 2195/22, одбрањен 3.11. 2022.

Резултати анкете у оквиру система квалитета Универзитета у Источном Сарајеву:

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Навести учешће у НИ пројектима (одобрени и завршени: назив НИ пројекта са ознаком,

период реализације, да ли је кандидат руководилац или учесник).
Остале стручне дјелатности.

Као један од учесника истраживача, др Жељка Пржуљ била је ангажована на **пројекту** *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске* (2019–2021). Носилац пројекта је Филозофски факултет Пале, руководилац пројекта проф. др Милош Ковачевић, а финансиран је од стране Министарства науке и технологије Републике Српске.

Др Жељка Пржуљ учествовала је на више научних **конференција** националног и међународног значаја: *Србистика данас (српска филологија и национално страдање* 30. март 2018, Бања Лука); *Трећи Винаверови дани Европске културе у Шапцу, Станислав Винавер у/о српској књижевности, уметности и култури* (23–25. мај 2019, Шабац); *Научни скуп Књижевно стваралаштво Горана Петровића* (8. 7. 2019, Андрићград); *Четврти Винаверови дани Европске културе у Шапцу, Душа, звер,свет: Станислав Винавер и немачка култура* (18–20. јун 2020, Шабац).

Одржала је **предавање по позиву** под називом *Душан Матић и предвиђање* током *Академије Андрић* одржане од 20. до 22. 10. 2021. године у организацији Андрићевог института у Вишеграду.

Др Жељка Пржуљ је један од **рецензента** научних часописа *Детињство, Филолог, Радови, Philologia Mediana*.

Уџбеници за средњу школу:

1. **Жељка Пржуљ**, Маријана Митрић, *Читанка за 4. разред гимназије*, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2018, Источно Сарајево, Република Српска, ISBN 978-99955-1-373-3;
2. Маријана Митрић, **Жељка Пржуљ**, *Читанка за 4. разред средњих техничких школа*, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2020, Источно Сарајево, Република Српска; ISBN 978-99955-1-483-9;
3. Маријана Митрић, **Жељка Пржуљ**, *Читанка за 3. разред гимназије*, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2020, Источно Сарајево, Република Српска; ISBN 978-99955-1-484-6;
4. **Жељка Пржуљ**, Маријана Митрић, *Читанка за 3. разред средњих стручних и техничких школа*, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2020, Источно Сарајево, Република Српска, ISBN 978-99955-1-475-4;
5. **Жељка Пржуљ**, Маријана Митрић, *Читанка за 2. разред гимназије*, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2021, Источно Сарајево, Република Српска, ISBN 978-99955-1-549-2.

Приређена издања:

1. Маријана Митрић, **Жељка Пржуљ**, *Избор из поезије за дјецу савремених писаца из Републике Српске*, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2019, Источно Сарајево, Република Српска, ISBN 978-99955-1-431-0;
2. **Жељка Пржуљ**, *Предговор у: Милутин Ускоковић, „Дошљаци“*, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2019, Источно Сарајево, Република Српска, ISBN 978-99955-1-403-7;
3. **Жељка Пржуљ**, *Предговор у: Јаков Игњатовић, „Вечити младожења“*, Завод за уџбенике

и наставна средства Источно Сарајево, 2019, Источно Сарајево, Република Српска, ISBN 978-99955-1-400-6;

4. *Дошљаци*/ Милутин Ускоковић, приредила **Жељка Пржуљ**, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 20 , ISBN
5. *Станислав Винавер*/ приредила и предговор написала **Жељка Пржуљ**, антологијска едиција Десет векова српске књижевности, Нови Сад: Издавачки центар Матице српске, 2021, књ. 49, ISBN 978-86-80730-37-0;
6. *Глава шећера и друге приповијетке*/ Милован Глишић, приредила **Жељка Пржуљ**, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2022, ISBN 978-99955-1-653-6;
7. *Приповијетке*/ Лаза Лазаревић, приредила **Жељка Пржуљ**, Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, 2022, Источно Сарајево, ISBN 978-99955-1-618-5.

Други кандидат и сваки наредни ако их има (све поновљено као за првог кандидата).

6. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТИМА⁸

На интервјуу обављеном 21. 12. 2022. др Жељка Пржуљ сумирала је досадашње резултате рада након избора у наставничко звање доцента и показала добро утемељено разумијевање уже научне области којом се бави. Свјесна тога да област подразумијева проучавање и савремене српске књижевности, тј. непрегледног и веома сложеног корпуса, кандидаткиња настоји бити укључена у савремене књижевне и књижевно-критичке токове, проширивати своја знања и примјењивати их. Истакла је значај високошколског образовања филолошког кадра на Катедри за србистику Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, са посебним освртом на статус српског језика и књижевности у Босни и Херцеговини и региону. С тим у вези је и њено ангажовање и у области стручне дјелатности и приређивању уџбеника и издања за основну и средњу школу у Републици Српској. Чланови комисије су закључили да је ријеч о изграђеном и компетентном кандидату, који је већ активно укључен у наставни и научни процес. Комисија може констатовати њену научну утемељеност и пуну одређеност за универзитетску наставну дјелатност и научна истраживања у наставно-научној области за коју је расписан конкурс, као и то да је до сада објавила завидан број оригиналних научних радова, успјешно изводила наставу из више дисциплина (предмета) из области Специфичне књижевности (Србистике), остварила сталне научне и стручне контакте и ван Републике Српске.

Чланови комисије су закључили да је др Жељка Пржуљ, једини пријављени кандидат и да испуњава све законске и академске услове за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Специфичне књижевности (Србистика).

⁸ Интервју са кандидатима за изборе у академска звања обавља се у складу са чланом 4а. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву (Интервју подразумијева непосредан усмени разговор који комисија обавља са кандидатима у просторијама факултета/академије. Кандидатима се путем поште доставља позив за интервју у коме се наводи датум, вријеме и мјесто одржавања интервјуа.)

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ		
Експлицитно навести у табели у наставку да ли сваки кандидат испуњава услове за избор у звање или их не испуњава, <u>уз обавезно констатовање да ли се на кандидата односе минимални услови за изборе у звања из Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19 и 40/20) или из Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20).</u>		
Први кандидат		
На кандидата се примјењују минимални услови за избор у звање из ¹⁰ члана 77. Закона о високом образовању Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српке“, број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19 и 40/20).		
Минимални услови за избор у звање ⁹	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
<i>Навести списак минимално прописаних услова</i>		
Има проведен најмање један изборни период у звање доцента	<u>Испуњава</u>	Одлука за избор у звање доцента за ужу научну област Специфичне књижевности (србистика), од 4. 4. 2018. (приложена одлука)
Има најмање пет научних радова из области за коју се бира, објављена у научним часописима и зборницима са рецензијом након избора у звање доцента	<u>Испуњава</u>	Од последњег избора у звање, објавила је девет (9) научних радова у научним часописима и зборницима са рецензијом.
Има најмање једну објављену књигу (научну књигу, монографију или универзитетски уџбеник) након стицања звања доцента	<u>Испуњава</u>	Има објављену научну монографију <i>Комешаји и укритаји: књижевне идеје и погледи Станислава Винавера (2019)</i> .
Био члан комисије за одбрану магистарског или докторског рада, или има менторство кандидата за степен другог циклуса	<u>Испуњава</u>	Била је члан у 13 (тринаест) комисија за оцјену и одбрану мастер рада, 1 (једног) магистарског рада, 2 (двје) докторске дисертације и 1 (једне) комисије за избор у звање доцента (укупно 17 седамнаест) (приложене одлуке).
Додатно остварени резултати рада (осим минимално прописаних)		
Навести преостале публиковане радове, пројекте, менторства, ...		
Осим минимално прописаних услова др Жељка Пржуљ има:		
<ul style="list-style-type: none"> - учешће на пројекту <i>Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске (2019–2021)</i> (Носилац пројекта је Филозофски факултет Пале, 		

⁹ У зависности у које се звање бира кандидат, навести минимално прописане услове на основу члана 77., 78. и 87. Закона о високом образовању односно на основу члана 37., 38. и 39. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву

руководилац пројекта проф. др Милош Ковачевић, а финансиран је од стране Министарства науке и технологије Републике Српске.);

- учешће на научним конференцијама националног и међународног значаја: *Србистика данас (српска филологија и национално страдање* 30. март 2018, Бања Лука); *Трећи Винаверови дани Европске културе у Шапцу, Станислав Винавер у/о српској књижевности, уметности и култури* (23–25. мај 2019, Шабац); *Научни скуп Књижевно стваралаштво Горана Петровића* (8. 7. 2019, Андрићград); *Четврти Винаверови дани Европске културе у Шапцу, Душа, звер, свест: Станислав Винавер и немачка култура* (18–20. јун 2020, Шабац);
- одржано предавање по позиву под називом *Душан Матић и предвиђање* током *Академије Андрић* одржане од 20. до 22. 10. 2021. године у организацији Андрићевог института у Вишеграду;
- учешће у изради рецензија радова за научне часописе *Детињство, Филолог, Радови ФФУИС, Philologia Mediana*;
- поред прописаног минимално једног учешћа у комисијама за одбрану магистарског или докторског рада, била је члан у још укупно 16 (шеснаест) комисија за оцјену и одбрану мастер, магистарских радова, докторских дисертације и избора у звање;
- објављених 5 (пет) уџбеника из струке у коауторству;
- 7 (седам) приређених издања из струке.

Други кандидат и сваки наредни уколико их има (све поновљено као за првог)

Приједлог кандидата за избор у академско звање (навести звање, ужу научну/умјетничку и образовну област за коју се кандидат предлаже) са образложењем приједлога комисије. Уколико један или више кандидата задовољавају услове за избор у звање према конкурсу, комисија мора дати образложење о разлозима доношења своје одлуке, конкретно и јасно.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ И ПРИЈЕДЛОГ

Увидом у приложену документацију утврђено је да пријављени кандидат, доц. др Жељка Пржуљ, испуњава законом прописане услове за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Специфичне књижевности (Србистика).

Кандидат има проведени један изборни период у звању доцента за ужу научну област Специфичне књижевности (Србистика), има објављену научну монографију, 9 (девет) научних радова објављених у часописима са рецензијом из области за коју се бира. Била је члан у 13 (тринаест) комисија за оцјену и одбрану мастер рада, 1 (једног) магистарског рада, 2 (двје) докторске дисертације и 1 (једне) комисије за избор у звање доцента. Осим тога, приложена документација показује значајан допринос стручној дјелатности у изради уџбеника и лектирских издања за основну и средњу школу, као и приређивачко учешће у капиталној Антологијској едицији *Десет векова српске књижевности* Издавачког центра Матице српске.

Узимајући у обзир наведено, а у складу са чланом 77. Закона о високом образовању, као и члановима 5. и 38. Правилника о поступку и условима избора академског особља

Универзитета у Источном Сарајеву, констатујемо да кандидат доц. др Жељка Пржуљ испуњава прописане услове конкурса за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Специфичне књижевности (Србистика).

На основу свих научних, образовних и стручних референци наведених у овом извјештају, комисија са задовољством предлаже Наставно-научном вијећу Филозофског факултета Пале и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да се **доц. др Жељка Пржуљ** изабере у звање **ванредног професора** за ужу научну област **Специфичне књижевности (Србистика)**.

Ч Л А Н О В И К О М И С И Ј Е:

1. др Ранко Поповић, редовни професор, Специфичне књижевности (Србистика), Филолошки факултет, Универзитет у Бањој Луци, предсједник

2. др Слободан Владушић, редовни професор, Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду, члан

3. др Саша Кнежевић, редовни професор, Специфичне књижевности (Србистика), Филозофски факултет, Универзитет у Источном Сарајеву, члан

IV ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Нема издвојених мишљења.

Ч Л А Н К О М И С И Ј Е:

1. _____

Мјесто: Бања Лука/ Нови Сад/ Пале
Датум: 26. 12. 2022.

